

Хр. Караманджуковъ

Българитѣ мохамедани

Родопска планина, сключена между Марица, Места и Бѣло море, е населена открай време съ българи. Въ старо време родопскитѣ българи водѣли свободенъ животъ, управлявани отъ свои князе и войводи: Иванко, Славъ, Момчилъ и др., подъ покровителството на византийски императори или бѣлгарски царе. За да запазятъ своята независимостъ и бѣлгарщината си, тѣ се борили и срещу византийци и срещу турци. Когато преди петъ вѣка турцитѣ надвили византийцитѣ и навлѣзли въ Старопланинския полуостровъ, тѣ веднага обърнали внимание на Родопска планина и пристѣпили къмъ нейното завладяване. Въ тоя свой походъ тѣ най-първо ударили българитѣ въ източния дѣлъ на родопската покрайнина. Но срещнали решително упорство. Българитѣ се борили храбро и смѣло, ала били сами въ борбата, та били сломени. Тогава турцитѣ не само завладѣли страната, но подложили на сѣчь, на огънь и мечъ цѣлото население. Източна Родопска била обезлюдена отъ българи; на тѣхно мѣсто били заселени турци койнари. Тѣхни потомци сж днешнитѣ кърджалии, населя-